

Genealogisk undersøgelse over medlemmer og aspiranter – efteråret 2000

Niels Andersen:

45 % romersk blod i årenerne. Hvorfra denne kraftige genpåvirkning er kommet står hen i det uvisse.

Hugo Holm:

Hugo har på begge sider angelsaksiske gener, hvilket kunne indikere, at slægten på et tidspunkt er tilflyttet DK fra England eller Skotland, hvilket kun kan afgøres ved evt. at se på sækkepiben.

Hans Dahl:

Hans lever jo af mennesker, der går og venter, hvilket i øvrigt også ligger til hans egen familie. Hans ophav gik og ventede og ventede nede i Frankrig – og pludseligt skete der noget. Måske derfra stammer Hans's kraftige islæt af franske gener.

Keld Kirkegaard:

Keld kan ikke skjule, at han er i familie med tallerkennegrene, der som en væsentlig del af deres sprog og kommunikationsmåder bruger mange klappe- og klaskelyde iblandet diverse høje strubelyde. Keld's ophav i det fremmede er 100 % sikker, idet det er undersøgt ved flere blodprøver foranlediget af diverse konkrete sager i ind- og udland.

Ole Bols:

Der er også noget romersk over Ole, hvilket stammer fra de gamle aner, der også har givet navn til likørnavnet "Bols".

Niels Kirketerp:

Niels er jo i familie med en dyrlæge, hvorfor vi ikke kan stole på hans egne oplysninger. Det er fra anden side oplyst, hvilket næsten også kan ses, at Niels har aner i det nordsvenske Happarandaområde – typisk skandinavisk langskalle med let høj pande.

Allan Thygesen:

Allan tager flere gange årligt ned og besøger sin spanske familie. Der er faktisk mange spanske rødhårede, men kun en mindre del af dem er direkte Allans skyld. Hvis nogen skulle være i tvivl, kan man kun prøve at observere Allan i sekunderne før, han smider et golfjern – han er bestemt varmblodig.

Undersøgelsen har vist, at en gruppe på 4 personer er meget tæt på at være i familie med hinanden. Det er

Carl Åge Christensen

Peter H. Larsen

Jens Holm

Ove Rask Thomsen

Der er vel ikke nogen, der bliver overrasket, når undersøgelsen af deres papirer har afsløret, at de alle har rod i det sydlige Afrika i den lysere del af pygmæstammerne. Dette folkefærd er også karakteristisk ved altid at lave bål, som dog i vores tilfælde er blevet afløst af den mildere bålform ved afbrænding af piber og cerutter. Er Ove ikke også en smule mørk i løden?

John Sloth:

Der er ikke nogen, der rigtigt ved hvordan, men ingen er i tvivl om – heller ikke undersøgelsen – at John har norske gener. Man kan ligefrem høre på hans stemme, at

familien er vant til at påkalde sig opmærksomhed ved råb fra sætere og dale.

Axel Jensen:

Axel stammer i næsten lige linie fra den østrig-ungarske kejserfamilie – der er helt tydeligt blåt blod i ham. Det har dog hjulpet, at han er holdt op med at ryge.

Ib Larsen:

Hvordan Ib kan forklare sig ud af situationen med Peters gensammensætning må stå hen i det uvisse. Ib har ligesom Axel blåt blod i årenerne, men Ib har rod i den svenske kongefamilie – ja måske tættere på end I aner, men her har hensynet til statens sikkerhed forhindret fremdragelsen af nærmere detaljer.

Henrik Leon ”The Lionheart” Andersen:

Navnet siger det jo næsten selv, og jeg er sikker på mange har set filmen i TV, hvor skotterne kæmper for deres selvstændighed. Henrik er næsten fuldblods skotte, men familien blev på grund af ødselhed udvist i sidste århundrede. Se ham for jer selv iført en kilt!!

Richard Odgaard:

Man kan næsten høre, at Richard kommer fra Flandern – i al fald fra det flamsktalende område i Beneluxområdet.

Preben Nielsen:

Preben er meget tæt på at have rent dansk ophav, men der er dog kraftige indikationer på, at han kan føres tilbage til de baltiske lande og folkeslagene af mayarisk/slavisk oprindelse. Det vides ikke, om han på et tidspunkt også har levet lidt på polsk.

Gunnar M. P.:

Helt tydeligt med ophav i kartoffeltyskerne, der var et meget driftigt folkefærd, der både har opfundet kartoffelskrælleren, kartoffelgryden, kartoffelskeen, kartoffeljernet, kartoffelhypperen, kartoffelrækkerne og mange andre nyttige sager.

Michel LaPerriere:

Den eneste helt igennem rene dansker, der findes i vores lille ikke tilfældigt udvalgte flok, er Michel. Hans tip-tip oldemor kom som ganske ung til den fransktalende del af Canada. Her mødte hun pludseligt sin senere tilkommende husbond, som også var dansk – men lidt finere på den, så han talte fransk for at skjule sin fattige herkomst på den jyske hede. Hun mødte ham i en frugtplantage med pæretræer. Det er lidt usikkert med navnets oprindelse, men enten råbte hun ”lamæsåvære” eller ”Lapærernevære” – så vi er meget glade for, at vi i al fald har en med rent dansk blod i årenerne.